

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ กลุ่มสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง โทร. โทรศัพท์ ๐ ๒๕๗๙ ๔๔๑๓
ที่ กช. ๐๘๐๒/ ว ๖๔ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก

เรียน ลงก./ผอ.กอง/สถาบัน/สำนัก/ศทส./สวพ. ๑ – ๔/สชช./กตน./กพร./สนก./กปร./กภย./กาม. และ กศก.

ตามที่ กกจ. มีหนังสือ ที่ กช. ๐๘๐๒/ว ๔๗๓ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๓ ขอประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ชื่อผลงาน พร้อมเค้าโครงผลงาน และสัดส่วนของผลงานของนางสาวจิรัสชญาพร รณเรืองฤทธิ์สุข ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตล.๑๙๖๓) กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศวพ.สุรินทร์ สวพ.๔ นั้น

เนื่องจากมีความคลาดเคลื่อนในส่วนของผู้ร่วมการทดลอง ของผลงานลำดับที่ ๒ ของนางสาวจิรัสชญาพร รณเรืองฤทธิ์สุข ซึ่งเป็นผู้ได้รับการคัดเลือก จึงขอแก้ไขรายชื่อผู้ร่วมการทดลอง จาก “นางสาวสุชาดา ล้อเจริญ” เป็น “นางสาวสุดใจ ล้อเจริญ” และขอส่งฉบับที่ถูกต้องมาเพื่อแจ้งเวียนใหม่ และขอประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ชื่อผลงาน พร้อมเค้าโครงผลงาน และสัดส่วนของผลงาน โดยสามารถดูเค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ) และสัดส่วนของผลงานได้จาก Website ของ กกจ. และหากประสงค์จะ ทักท้วงโปรดแจ้งที่ กกจ. ภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายปรัชญา วงศ์)
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

แบบเสนอเก้าโครงผลงานและข้อเสนอแนวคิดที่เสนอเพื่อขอรับการประเมิน

๑. ผลงาน จำนวนไม่เกิน ๓ เรื่อง (โดยเรียงลำดับความตีเด่นหรือความสำคัญ)
ผลงานลำดับที่ ๑

เรื่อง การทดสอบระบบการปลูกพืชหลังนาในพื้นที่จังหวัดสตูลฯ

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๖๒ - กันยายน ๒๕๖๓
ตัวส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ตัวมี)	สัดส่วนของผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ
นางสาวจิรัสชญาพร รมเรืองฤทธิ์ นักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๔ จังหวัดอุบลราชธานี	๘๐	หัวหน้าการทดลอง
นายบงการ พันธุ์เพ็ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๔ จังหวัดอุบลราชธานี	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง
นางนวลจันทร์ ศรีสมบัติ ผู้อำนวยการศูนย์ (นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ) ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๔ จังหวัดอุบลราชธานี	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

จังหวัดสุรินทร์ มีพื้นที่ประมาณ ๕,๐๗๗,๕๓๕ ไร่ เป็นพื้นที่นาข้าวประมาณ ๓,๒๔๙,๘๔๗ ไร่ คิดเป็น ๖๕% ของพื้นที่ทั้งหมด ขณะที่มีพื้นที่ปลูกประทวนเพียง ๒๒๙,๗๔๘ ไร่ เกษตรกรส่วนใหญ่ทำนาในพื้นที่อาชีวนาฝันเป็นหลัก จากการวิเคราะห์พื้นที่พบว่าหลังถูกการทำนาเกษตรกรขาดรายได้ เพราะไม่มีการปลูกพืชหลังนา ส่งผลให้ระบบการผลิตไม่มีความยั่งยืน ทั้งด้านผลผลิต คุณภาพและรายได้ ดังนั้น เพื่อลดความเสี่ยงและเพื่อให้เกิดความยั่งยืนทางอาชีพและระบบเกษตรของเกษตรกร จึงจำเป็นต้องศึกษาหาแนวทางทบทดสอบระบบการปลูกพืชหลังนาในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ เพื่อศึกษาความเป็นไปได้และเพิ่มทางเลือกให้กับเกษตรกร กำหนดแนวทางการดำเนินงาน ๕ กิจกรรม ดังนี้ กิจกรรมที่ ๑. การทดสอบระบบการปลูกพืชหลังนาในพื้นที่น้ำได้ดินดีน้ำเขตใช้น้ำฝันจังหวัดสุรินทร์ ดำเนินการในปี ๒๕๕๖ - ๒๕๕๘ ณ แปลงเกษตรกร ตำบลยางสว่าง อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ ทดสอบระบบการปลูกพืช ๒ ระบบ (คือ ๑) ข้าว - ข้าวโพด (๒) ข้าว - ถั่วลิสง กิจกรรมที่ ๒. การทดสอบและขยายผลสู่เกษตรกรโครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ พื้นที่ดำเนินการเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ทดสอบระบบการปลูกพืช ๔ ระบบ (คือ ๑) ข้าว - ถั่วลิสง (๒) ข้าว - ข้าวโพดฝักสด (๓) ข้าว - ถั่วเขียว (๔) ข้าว - ฯ กิจกรรมที่ ๓. ทดสอบและพัฒนาเทคโนโลยีระบบการปลูกพืชหลังนาในพื้นที่อาชีวนาฝันจังหวัดสุรินทร์ ดำเนินการในปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๑ ณ แปลงเกษตรกร

ตำบลโคกตะเคียน และตำบลแวงนุด อำเภอการเชิง จังหวัดสุรินทร์ ทดสอบระบบการป้องกันพืช ๕ ระบบ คือ ๑) ข้าว - ถั่วลิสง ๒) ข้าว - พักทอง ๓) ข้าว - มันเทศ ๔) ข้าว - ข้าวโพด กิจกรรมที่ ๔. ทดสอบและพัฒนาเทคโนโลยีระบบการป้องกันพืชหลังนาในพื้นที่เขตแปลงประทานสูบน้ำด้วยไฟฟ้า จังหวัดสุรินทร์ ดำเนินการ ในปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ ณ แปลงเกษตรกร ตำบลตาอ่อง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ทดสอบระบบการป้องกันพืช ๓ ระบบ คือ ๑) ข้าว - ถั่วลิสง ๒) ข้าว - ข้าวโพด ๓) ข้าว - ข้าว กิจกรรมที่ ๕. การพัฒนาและขยายผลเทคโนโลยีการผลิตพืชในพื้นที่นาโดยใช้น้ำในระบบเกษตรทฤษฎีใหม่จังหวัดสุรินทร์ ดำเนินการในปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ณ แปลงเกษตรกร ตำบลโคกกลาง และตำบลเมียง อำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์ ทดสอบระบบการป้องกันพืช ๒ ระบบ คือ ๑) ข้าว - ถั่วลิสง ๒) ข้าว - มันเทศ และขยายผลสู่เกษตรกรโครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๕ พื้นที่กลุ่มนาแปลงใหญ่ บ้านด่างมางโพธิ์ศรีราตรี ตำบลเกาแก้ว อำเภอ สำโรงทاب จังหวัดสุรินทร์ และในปีงบประมาณ ๒๕๖๕ พื้นที่กลุ่มนาแปลงใหญ่ ข้าวบ้านนา บ้านแจนแนน ตำบลคลาจะเมะ อำเภอศีรภูมิ จังหวัดสุรินทร์

ผลการทดสอบ กิจกรรมที่ ๑. การทดสอบระบบการป้องกันพืชหลังนาในพื้นที่นาได้ติดตั้งเขตใช้น้ำฝน จังหวัดสุรินทร์ พบว่า การป้องกันข้าวนานาปีได้ผลผลิตเฉลี่ย ๒ ปี ๕๖๘ กิโลกรัมต่อไร่ มีกำไรสุทธิเฉลี่ยเท่ากับ ๙,๗๗๓ บาทต่อไร่ ให้ค่า BCR เฉลี่ย ๒.๕ ระบบการป้องกัน ข้าว - ถั่วลิสง ให้ผลผลิตถั่วลิสงฝักสดเฉลี่ย ๓๓๕ กิโลกรัมต่อไร่ เกษตรกรมีรายได้จากการกำไรสุทธิเฉลี่ยรวม ๒ ปี เท่ากับ ๖,๑๓๕ บาทต่อไร่ ให้ค่า BCR เฉลี่ย ๒.๕ ขณะที่ระบบ ข้าว - ข้าวโพด ให้ผลผลิตข้าวโพดฝักสดเฉลี่ย ๒,๘๘๒ กิโลกรัมต่อไร่ เกษตรกรมีกำไรสุทธิเฉลี่ย เท่ากับ ๙,๘๗๔ บาทต่อไร่ ให้ค่า BCR เฉลี่ย ๔.๑

ผลการทดสอบ กิจกรรมที่ ๒. การทดสอบและขยายผลสู่เกษตรกร โครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ พบว่า การป้องกันถั่วลิสงพันธุ์ขอนแก่น ๖ ให้ผลผลิตน้ำหนักสดเฉลี่ย ๔๑๔ กิโลกรัมต่อไร่ เกษตรกรมีรายได้เฉลี่ยสุทธิ ๘,๓๕๕ บาทต่อไร่ มีค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๓.๐ ข้าวโพดฝักสดให้ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๗๗๑ กิโลกรัมต่อไร่ ให้ค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๓.๐ ข้าวโพดฝักสดให้ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๗๗๑ กิโลกรัมต่อไร่ เกษตรกรมีรายได้เฉลี่ยสุทธิ ๒,๓๓๐ บาทต่อไร่ มีค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๒.๓ การป้องกันให้ผลผลิตเฉลี่ย ๖๑ กิโลกรัมต่อไร่ เกษตรกรมีรายได้เฉลี่ยสุทธิ ๑,๓๙๖ บาทต่อไร่ มีค่า BCR เฉลี่ย เท่ากับ ๑.๖

ผลการทดสอบ กิจกรรมที่ ๓. ทดสอบและพัฒนาเทคโนโลยีระบบการป้องกันพืชหลังนาในพื้นที่อาศัย น้ำฝนจังหวัดสุรินทร์ พบว่าข้าวนานาปีได้ผลผลิตเฉลี่ย ๓ ปี ๓๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ เกษตรกรมีรายได้สุทธิเฉลี่ย ๗๖๖ บาทต่อไร่ ให้ค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๑.๖ ส่วนระบบการป้องกัน ข้าว - ถั่วลิสง ถั่วลิสงฝักสดได้ผลผลิตเฉลี่ย ๒๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ คิดเป็นรายได้สุทธิเฉลี่ย ๓,๔๔๕ บาทต่อไร่ ให้ค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๒.๕ ในขณะที่ระบบ ข้าว - พักทอง พบว่า พักทองได้ผลผลิตเฉลี่ย ๒๙๒ กิโลกรัมต่อไร่ มีรายได้เฉลี่ยสุทธิ ๑,๐๐๙ บาทต่อไร่ ให้ค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๑.๕ ระบบ ข้าว - มันเทศ พบว่า มันเทศได้ผลผลิตเฉลี่ย ๑๙๒ กิโลกรัมต่อไร่ ขาดทุน ๒๖๔ บาทต่อไร่ และให้ค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๐.๙ ส่วนระบบ ข้าว - ข้าวโพด ข้าวโพดฝักสดให้ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๐๕๕ กิโลกรัมต่อไร่ มีรายได้เฉลี่ยสุทธิ ๕,๑๗๗ บาทต่อไร่ และให้ค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๒.๒

ผลการทดสอบ กิจกรรมที่ ๔. ทดสอบและพัฒนาเทคโนโลยีระบบการป้องกันพืชหลังนาในพื้นที่เขตแปลงประทานสูบน้ำด้วยไฟฟ้า จังหวัดสุรินทร์ พบว่าข้าวนานาปีได้ผลผลิตเฉลี่ย ๓ ปี ๔๘๕ กิโลกรัมต่อไร่ เกษตรกรมีรายได้สุทธิเฉลี่ย ๒,๓๓๖ บาทต่อไร่ ให้ค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๑.๗ ส่วนระบบการป้องกัน ข้าว - ถั่วลิสง ฝักสดได้ผลผลิตเฉลี่ย ๓๙๒ กิโลกรัมต่อไร่ คิดเป็นรายได้สุทธิเฉลี่ย ๖,๘๙๘ บาทต่อไร่ ให้ค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๒.๕ ส่วนระบบ ข้าว - ข้าวโพด ข้าวโพดฝักสดให้ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๘๖๕ กิโลกรัมต่อไร่ มีรายได้เฉลี่ยสุทธิ ๑,๘๖๕ บาทต่อไร่ และให้ค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๓.๑ ในขณะที่ระบบ ข้าว - ข้าว ข้าวนานาปรัชให้ผลผลิตเฉลี่ย ๑๒๒ กิโลกรัมต่อไร่ ขาดทุน ๒๖๔ บาทต่อไร่ มีค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๐.๓

ส่วนผลการทดสอบ กิจกรรมที่ ๕. การพัฒนาและขยายผลเทคโนโลยีการผลิตพืชในพื้นที่นาโดยใช้น้ำในระบบเกษตรทฤษฎีใหม่ จังหวัดสุรินทร์ พบว่า ผลผลิตข้าวนานาปีเฉลี่ย ๒ ปี เท่ากับ ๓๔๗ กิโลกรัมต่อไร่ เกษตรกรมีรายได้เฉลี่ยสุทธิ ๑,๖๐๘ บาทต่อไร่ ให้ค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๑.๒ ส่วนระบบการป้องกันข้าว - ถั่วลิสง

พบว่า ได้ผลผลิตถั่วลิสิงฝักสดเฉลี่ย ๖๖๘ กิโลกรัมต่อไร่ มีรายได้สุทธิ ๕,๐๔๔ บาทต่อไร่ ให้ค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๑.๙ ขณะที่ระบบ ข้าว - มันเทศ พบว่ามันเทศได้ผลผลิตเฉลี่ย ๔๗๐ กิโลกรัมต่อไร่ มีรายได้เฉลี่ยสุทธิ ๓,๙๕๓ บาทต่อไร่ และให้ค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๑.๔

จากการดำเนินงานทั้ง ๕ กิจกรรม พบว่าระบบ ข้าว - ข้าวโพด เป็นระบบที่ทำให้เกษตรกรมีรายได้เฉลี่ยสุทธิสูงกว่าระบบอื่น รองลงมาได้แก่ระบบ ข้าว - ถั่วลิสิง แต่ระบบที่เกษตรกรในพื้นที่ใช้น้ำฝนให้การยอมรับ ได้แก่ ระบบ ข้าว - ถั่วลิสิง เนื่องจากเป็นพืชที่ตลาดมีความต้องการขายได้ทั้งฝักสดและฝักแห้ง มีต้นทุนต่อหน่วยในส่วนของเมล็ดพันธุ์ต่ำกว่าข้าวโพด ขณะที่ในพื้นที่ชลประทานสูบน้ำด้วยไฟฟ้ายอมรับ ในระบบ ข้าว - ข้าวโพด การคัดเลือกรอบการปลูกพืชหลังนาในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ต้องพิจารณาปัจจัยเรื่องน้ำหรือความชื้นในดิน หากมีน้ำเพียงพอการปลูกข้าวโพดหลังนาจะสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรได้มากกว่า แต่ถ้าหากมีน้ำจำกัด การเลือกปลูกถั่วลิสิงหลังนาจะเหมาะสมมากกว่า เนื่องจาก ถั่วลิสิงใช้น้ำน้อยกว่าแต่หอน ความแห้งแล้งได้ตีกว่าข้าวโพด สำหรับการขยายผล ในปี ๒๕๖๔ ได้ขยายผลการปลูกถั่วลิสิงหลังนาไปในพื้นที่ กลุ่มนาแปลงใหญ่ บ้านตามทางโพธิ์ศรีธาตุ ตำบลเกาสามโรงทاب จังหวัดสุรินทร์ เกษตรกรจำนวน ๑๕ ราย โดยจัดฝึกอบรมหลักสูตร การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชหลังนา เกษตรกร จำนวน ๓๐ ราย และ จัดทำแปลงต้นแบบ ถั่วลิสิงหลังนา จำนวน ๑๕ รายฯ ละ ๑ ไร่ รวมพื้นที่ ๑๕ ไร่ จากผลการดำเนินการ พบว่า วิธีตามคำแนะนำได้ผลผลิตเฉลี่ย ๕๐๘ กิโลกรัมต่อไร่ มากกว่าวิธีเกษตรกรซึ่งได้ผลผลิตเฉลี่ย ๓๑๑ กิโลกรัมต่อไร่ และมีรายได้สุทธิ ๑๐,๗๘๑ บาทต่อไร่ มากกว่าวิธีเกษตรกรที่มีรายได้สุทธิ ๕,๗๒๒ บาทต่อไร่ เกษตรกรแปลงต้นแบบทั้ง ๑๕ ราย ได้รับการรับรองมาตรฐานแหล่งผลิตพืชตามมาตรฐาน GAP ส่วนในปี ๒๕๖๕ ได้ขยายผลการปลูกถั่วลิสิงหลังนา ในพื้นที่เกษตรกรกลุ่มน้ำแปลงใหญ่ข้าวบ้านนامุข บ้านแจนแวน ตำบลคลาลายเมะ อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยการจัดฝึกอบรมหลักสูตร การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชหลังนาเกษตรกร จำนวน ๒๕ ราย และจัดทำแปลงต้นแบบ ถั่วลิสิงหลังนา จำนวน ๑๓ รายฯ ละ ๑ ไร่ รวมพื้นที่ ๑๓ ไร่ จากการจัดทำแปลงต้นแบบ พบว่า วิธีตามคำแนะนำได้ผลผลิต เฉลี่ย ๔๗๘ กิโลกรัมต่อไร่ มากกว่าวิธีเกษตรกรซึ่งได้ผลผลิตเฉลี่ย ๒๙๙ กิโลกรัมต่อไร่ และวิธีตามคำแนะนำมี รายได้สุทธิ ๔,๙๘๐ บาทต่อไร่ มากกว่าวิธีเกษตรกรซึ่งได้รายได้สุทธิ ๔,๒๘๑ บาทต่อไร่ พบว่า เกษตรกรมีรายได้สุทธิเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ๔,๖๙๙ บาทต่อไร่ และเกษตรกรแปลงต้นแบบทั้ง ๑๓ ราย ได้รับการรับรองมาตรฐานแหล่งผลิตพืชตามมาตรฐาน GAP

ผลงานลำดับที่ ๒

เรื่อง การเปรียบเทียบพันธุ์บัวหลวงเพื่อการผลิตเมล็ดในไร่เบญจรงค์

ທະເປີຍນວິຈີຍເຕັບທີ ០៣-០៤-៥៩-០១-០៩-០៨-០៧-១២

ระบบเวสต์คำเนินการ (เดือน พ.ศ. ที่คำเนินการ) ตาม ๒๕๖๑ - กันยายน ๒๕๖๔

สืดส่วนของผองงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ
นางสาวจิรัสญาพร รอนเรืองฤทธิ์ นักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๔ จังหวัดอุบลราชธานี	๘๐	หัวหน้าการทดลอง
นางสาวสุดใจ ล้อเจริญ นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยพัฒนาครรซ์สะเกษ จังหวัดครรซ์สะเกษ สถาบันวิจัยพัฒนา	๑๕	ผู้ร่วมการทดลอง
นางนวลจันทร์ ศรีสมบัติ ผู้อำนวยการศูนย์ (นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ) ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๔ จังหวัดอุบลราชธานี	๕	ผู้ร่วมการทดลอง

ເຄົາໂຄຮງຜລງຈານ (ບທຄັດຢ່ອ)

การวิจัยและพัฒนาบัวหลวงเพื่อการเกษตรและอุตสาหกรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อคัดเลือกพันธุ์บัวหลวง สำหรับการผลิตเมล็ด ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ ได้ดำเนินการทดลองเปรียบเทียบพันธุ์บัวหลวง เพื่อการผลิตเมล็ดในไร่เกษตรกรในพื้นที่แปลงเกษตรกรอำเภอเมืองสุรินทร์ และอำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ วางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design (RCBD) จำนวน ๔ ชั้น ๔ กรรมวิธี ประกอบด้วย บัวหลวง ๓ สายพันธุ์ ที่ผ่านการประเมินศักยภาพผลผลิตด้านเมล็ดบัว และมีลักษณะทางการเกษตรที่ดี ดังนี้ ๑. สายพันธุ์ลูกผสมบางพระ ๓/๒ ๒. สายพันธุ์ยโสธร ๓. สายพันธุ์ ChHyo๐๔ ปลูกเปรียบเทียบกับพันธุ์บัวหลวง ในพื้นที่ของเกษตรกรจังหวัดสุรินทร์ ในแปลงพลาสติกขนาดแปลงย่อย กว้าง x ยาว x สูง เท่ากับ ๖ x ๕ x ๐.๕ เมตร โดยทำการทดลอง ๓ ปี ระหว่างปีงบประมาณ ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ พนบัว มีบัวหลวง ๒ สายพันธุ์ ที่เหมาะสมสำหรับผลิตเมล็ด คือ สายพันธุ์ลูกผสมบางพระ ๓/๒ ซึ่งมีความกว้างของเมล็ดมากที่สุด และสายพันธุ์ ChHyo๐๔ ให้ความยาวของเมล็ดมากที่สุด และยังให้ร้อยละของเมล็ดต่อฝักน้ำหนักลดต่ำเมล็ด และมีน้ำหนักแห้งต่ำเมล็ดมากที่สุด แต่ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับสายพันธุ์ยโสธร ๑ ขณะที่สายพันธุ์เกษตรกรของสุรินทร์เหมาะสมสำหรับตัดดอกมากกว่า เนื่องจาก ให้จำนวนดอกมากกว่า และมีขนาดเล็กกว่าสายพันธุ์อื่นๆ

ในส่วนของการยอมรับของการบริโภคเม็ดบัวหลวงพบว่าเกษตรกรและผู้บริโภค มีความชอบสายพันธุ์ลูกผสมบางพระ ๓/๒ มากที่สุด เนื่องจาก มีความพึงพอใจในความหวาน ความกรอบ ขนาดของเม็ด และความถ่วงของเปลือกเม็ด โดยลักษณะการบริโภคเป็นการบริโภคทั้งเม็ดบัวและตีบัวมากกว่าการบริโภคเฉพาะเม็ดเพียงอย่างเดียว ดังนั้น จึงได้ขยายผลโดยนำส่วนขยายพันธุ์ไปปลูกในพื้นที่ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรอำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

๒. ข้อเสนอแนวคิด จำนวน ๑ เรื่อง

เรื่อง การพัฒนาระบบการปลูกพืชหลังนาในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์

๓. ชื่อผลงานเผยแพร่ (ด้านมี)

๓.๑ พิชไธ์หลังนาในพื้นที่เกษตรแปลงใหญ่ จังหวัดสุรินทร์

๓.๒ การพัฒนาและขยายผลเทคโนโลยีการผลิตพืชในพื้นที่นาโดยใช้แหล่งน้ำ ในระบบเกษตรทฤษฎีใหม่ จังหวัดสุรินทร์ ปี ๒๕๖๓

๓.๓ การพัฒนาและขยายผลเทคโนโลยีการผลิตพืชในพื้นที่นาโดยใช้แหล่งน้ำ ในระบบเกษตรทฤษฎีใหม่ จังหวัดสุรินทร์ ปี ๒๕๖๔

๓.๔ พืชหลังนาในพื้นที่เกษตรทฤษฎีใหม่สู่เกษตรแปลงใหญ่ จังหวัดสุรินทร์

๓.๕ การเปรียบเทียบพันธุ์บัวหลวงเพื่อการผลิตเมล็ดในไร่เกษตรกร ปี ๒๕๖๓

๓.๖ การเปรียบเทียบพันธุ์บัวหลวงเพื่อการผลิตเมล็ดในไร่เกษตรกร ปี ๒๕๖๔

๓.๗ เอกสารคำแนะนำและไปสต็อร์ เรื่อง ถ้าเขียวหลังนาอินทรีย์ พันธุ์ชัยนาท ๓

๓.๘ เอกสารคำแนะนำและไปสต็อร์ เรื่อง การผลิตเมล็ดพันธุ์ผักอินทรีย์

๓.๙ เอกสารคำแนะนำและไปสต็อร์ เรื่อง เทคโนโลยีการผลิตอ้อยคันนา พันธุ์ศรีสำโรง ๑

๓.๑๐ บทความวิชาการ เรื่อง ผลของปุ๋ยหมักเติมอากาศ และปุ๋ยชีวภาพ PGPR I ต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ผักหวานดุ๊ง ในระบบเกษตรอินทรีย์

๓.๑๑ ไปสต็อร์ เรื่อง ผลของปุ๋ยหมักเติมอากาศ และปุ๋ยชีวภาพ PGPR I ต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ผักหวานดุ๊ง ในระบบเกษตรอินทรีย์

๓.๑๒ นำเสนอ (oral) ผ่านช่องทาง YOUTUBE เรื่อง ผลของปุ๋ยหมักเติมอากาศ และปุ๋ยชีวภาพ PGPR I ต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ผักหวานดุ๊ง ในระบบเกษตรอินทรีย์

๓.๑๓ เอกสารคำแนะนำเรื่อง เทคโนโลยีการผลิตไฟลอดินทรีย์

๓.๑๔ ไปสต็อร์ เรื่อง พลิกสวนสมุนไพร...ไฟล ผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาสู่การสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน

๓.๑๕ เอกสารคำแนะนำ เรื่อง เทคโนโลยีการผลิตถั่วถิงหลังนาในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์

๔. ชื่อเอกสารวิชาการ (ด้านมี)

เรื่อง เทคโนโลยีการปลูกถั่วถิงหลังนาที่เหมาะสมในจังหวัดสุรินทร์

แบบการเสนอข้อเสนอแนะวิเคราะห์ปรับปรุงงาน

ชื่อผู้ขอประเมิน นางสาวจิรัสชญาพร รณเรืองฤทธิ์ ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตำแหน่งเลขที่ ๑๙๖๒) สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๔ จังหวัดอุบลราชธานี

ขอประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ (ตำแหน่งเลขที่ ๑๙๖๒) สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๔ จังหวัดอุบลราชธานี กรณีวิชาการเกษตร

๑. เรื่อง การพัฒนาระบบการปลูกพืชหลังนาในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์

๒. หลักการและเหตุผล

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ฉบับแรกของประเทศไทย ตามที่ระบุไว้ในแผนแม่บทฯ แห่งชาติ ได้มีการประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๑ เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมียุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านความสามารถในการแข่งขัน ได้กำหนดการส่งเสริมและพัฒนาในภาคการเกษตรรายได้การพัฒนา ต่อยอดโครงสร้างธุรกิจการเกษตร ด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่ม เน้นเกษตรคุณภาพสูง และขับเคลื่อนการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิต ทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า ประกอบด้วย ๑. เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ๒. เกษตรปลอดภัย ๓. เกษตรชีวภาพ ๔. เกษตรแปรรูป ๕. เกษตรอัจฉริยะ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศไทย มั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างยั่งต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดิจิบบ์ที่ ๑๓ เน้นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคการผลิตเพื่อเปลี่ยนผ่านสู่การขับเคลื่อนเศรษฐกิจ โดยนวัตกรรมและมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ที่เน้นการสร้างคุณค่าให้แก่สินค้าและบริการเชิงคุณภาพ พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการกระจายผลประโยชน์สู่ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องภายในประเทศอย่างทั่วถึงและเป็นรูปธรรม และในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสุรินทร์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ได้กำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาเพื่อมุ่งสู่ “ผู้นำเกษตรสมัยใหม่ พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน รุ่งเรืองด้วยเกษตรอินทรีย์ สู่คุณภาพชีวิตที่ดี” กำหนดประเด็นการพัฒนาที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรม เพื่อยกระดับเกษตรกร สถาบันเกษตรกร ด้วยเกษตรสมัยใหม่ ที่สามารถพัฒนาควบคู่ไปกับเกษตรกรรมยั่งยืนเพื่อประโยชน์สูงสุดของชาวสุรินทร์ต่อไป

ประเทศไทยมีพื้นที่ทำการเกษตรส่วนใหญ่เป็นพื้นที่อาชีวนาฏ ๘๐% อยู่นอกเขตชลประทาน โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของประเทศไทย มีพื้นที่ปลูกข้าวมากที่สุดของประเทศไทย ในพื้นที่ตอนกลางและตอนล่างของภาค แต่รูปแบบการผลิตยังอาชีวนาฏเป็นหลัก จึงมีผลิตภาพต่ำ ส่วนใหญ่ปลูกข้าวหอมมะลิ ๑๐๕ โดยเฉพาะพื้นที่ทุ่งกุลาร่องให้หิครอบคลุ่มพื้นที่จังหวัดยโสธร ศรีสะเกษ สุรินทร์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด และทุ่งส้มถุทิริครอบคลุมพื้นที่จังหวัคราชสีมา และบุรีรัมย์ เกษตรกรเป็นเกษตรกรรายย่อยเพียงกลุ่มเดียว เช่นเดียวกับพืชเศรษฐกิจหลัก ปัญหาที่พบ คือ ประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตรอยู่ในระดับต่ำ มีการใช้ปัจจัยการผลิตอย่างไม่เหมาะสม รวมทั้งมีการแข่งขันและการกีดกันทางการค้าเพิ่มมากขึ้น ในรูปแบบของการกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยของผู้ผลิต ผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม การทำการเกษตรที่ยังไม่เหมาะสม ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม ประกอบกับมีการเกิดภัยธรรมชาติจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกที่มีความรุนแรงและความถี่สูงขึ้น ปัญหาที่พบบ่อยคือขาดแคลนน้ำ สำหรับทำการเกษตรในช่วงฤดูแล้ง และน้ำท่วมในฤดูฝน ส่งผลให้เกิดปัญหามากมายแก่เกษตรกรรายย่อย อาทิ เช่น ปริมาณและคุณภาพของผลผลิตที่ได้รับปัญหาความเสี่ยงของราคាសินค้าเกษตร ก่อให้เกิดปัญหานี้สินและ

ความยากจน ปัญหาความล้มเหลวของชุมชน ทำให้เกษตรกรไม่มีความมั่นคงในการดำรงชีพของตนเอง เกิดการอพยพแรงงานจากภาคเกษตรเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการเพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกิดการล้มละลายของครอบครัวไทย นอกจานนี้ ยังมีปัญหาการเสื่อมโทรมของระบบบินิเวศ เกษตรกรยังคงมีการพึ่งพาปัจจัยภายนอกอยู่มาก โดยเฉพาะปุ๋ยเคมีและสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช ขาดความหลากหลายของกิจกรรมทางการเกษตร และขาดความหลากหลายทางชีวภาพของพืชปลูก ทำให้รายได้ต่ำ เกิดสภาพนิเวศน์ เกษตรที่ไม่ยั่งยืน

จังหวัดสุรินทร์เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีพื้นที่ทั้งหมด ๕,๐๗๗,๕๓๕ ไร่ เป็นนาข้าว ๓,๔๐๗,๔๓๗.๔๐ ไร่ มีแหล่งลำน้ำธรรมชาติที่สำคัญ ๘ สาย โครงการชลประทานขนาดกลาง ทั้งหมด ๒๗ แห่ง โครงการขนาดเล็กทั้งหมด ๓๖๖ แห่ง มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๑,๒๗๗ มิลลิเมตร/ปี มีพื้นที่ชลประทานเพียง ๒๒๙,๗๔๘ ไร่ คิดเป็น ๕.๔๖% ของพื้นที่การเกษตร (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุรินทร์, ๒๕๖๗) ดังนั้น การทำการเกษตรส่วนใหญ่เป็นพื้นที่อาชีวนาไฟฟ์ พืชเศรษฐกิจหลัก คือ ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา และอ้อยโรงงาน ซึ่งจะเห็นได้ว่าเกษตรกรในจังหวัดสุรินทร์ มีการทำเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยว และเป็นเกษตรกรรายย่อย ซึ่งมักจะประสบปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับการผลิตตลอดเวลา ทั้งพืชเศรษฐกิจและพืชท้องถิ่น อาทิ เช่น หากเกิดภัยธรรมชาติทำให้พืชหลักที่เกษตรกรปลูกเสียหาย ตั้งแต่เล็กน้อย ไปจนถึงเสียหายอย่างสิ้นเชิง หรือหากปีใดปีหนึ่งราคាភลิตตกต่ำ รายได้ไม่คุ้มกับต้นทุนที่จ่าย ปัญหาดังกล่าว ส่งผลกระทบทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้น การพัฒนาภาคการเกษตรให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง และมีเสถียรภาพในระยะยาว จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการยกระดับผลิตภัณฑ์ รายได้เพิ่ม ความสามารถในการแข่งขัน คือ การเพิ่มผลผลิตโดยไม่ต้องเพิ่มปัจจัยการผลิต (แรงงาน ที่ดินและทุน) เพื่อเป็นผลจากความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม และปัจจัยอื่นๆ เช่น องค์ความรู้และทักษะของเกษตรกร การบริหารจัดการฟาร์มหรือแปลงที่ดี เป็นต้น การทดสอบระบบการปลูกพืชไร่หลังนาให้มีความหลากหลายของเทคโนโลยีทางเลือกในการผลิตพืช เป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้เกษตรกรมีรายได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งจะก่อให้เกิดระบบการปลูกพืชที่มีประสิทธิภาพต่อทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ต่อไป

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

จากการวิเคราะห์พื้นที่พบว่าหลังคดูเก็บเกี่ยวข้าวนาปีเกษตรกรในจังหวัดสุรินทร์ส่วนมากจะว่างงาน ขาดรายได้ ขณะที่รายจ่ายยังต่อเนื่อง โดยเฉพาะรายจ่ายภาคสังคม เกษตรกรมีความต้องการรายได้เพิ่มขึ้น นอกจากการทำนาเพียงอย่างเดียว ในพื้นที่นาข้าวหลังจากการเก็บเกี่ยวข้าวนาปีแล้ว พบว่า ยังมีความชื้นหลงเหลืออยู่ รวมทั้งมีบ่อน้ำหรือสร่าน้ำในไร่นาที่จะช่วยเสริมหากเกษตรกรมีการปลูกพืชหลังการเก็บเกี่ยว แต่พบว่าผลผลิตของเกษตรกรที่ได้ยังตกต่ำ ซึ่งปัญหาที่สำคัญของเกษตรกร คือ ๑) ประสิทธิภาพด้านการผลิตต่ำ ผลผลิตไม่แน่นอน เนื่องจาก ความอุดมสมบูรณ์ของดินค่อนข้างต่ำ พื้นที่ส่วนใหญ่อาชีวนาไฟฟ์ ประสบปัญหาขาดแคลนน้ำ ๒) ระบบการผลิตพืชของเกษตรกรยังมีประสิทธิภาพต่ำ เนื่องจาก การใช้พื้นที่ไม่เหมาะสม และมีข้อจำกัดด้านทรัพยากร และเทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสมในพื้นที่ การนิยมปลูกพืชเชิงเดี่ยวเหล่านี้ ล้วนแต่เป็นสาเหตุทำให้ประสิทธิภาพการผลิตลดลง ผลผลิตตกต่ำหรือผลผลิตที่ได้ขาดคุณภาพ ส่งผลให้เกษตรกรได้ผลผลิตไม่คุ้มค่ากับการลงทุน ปัญหาด้านการตลาด เกษตรกรขาดแรงงาน ทำให้อาจจะเลิกหรือลดการผลิตพืชไร่หลังนาลง แรงงานภาคการเกษตรให้ไปสู่ภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาขาดแคลนแรงงานภาคการเกษตร ทำให้ระบบการเกษตรไม่ต่อเนื่องและยั่งยืน การพัฒนาระบบการปลูกพืชหลังนาที่เหมาะสมในพื้นที่เขตไข่น้ำฝนจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้เกษตรกร สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตได้ แต่ทั้งนี้การที่จะช่วยให้เกษตรกรประสบผลลัพธ์เรื่องในการปลูกพืชหลังนา มีความจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ เกษตรกร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการเกษตร นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร การตรวจรับรองแหล่งผลิต เครือข่ายผู้ผลิต ผู้ประกอบการหรือตลาด ความเข้มข้นของระบบวนการดังต่อไปนี้

๓. การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตพืชหลังนาโดยกระบวนการมีส่วนร่วม

๑.๑ เกษตรกร และนักวิชาการของกรมวิชาการเกษตร และกรมส่งเสริมการเกษตรในท้องที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกันวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา และหาแนวทางแก้ไขโดยการจัดให้มีเวทีประชุม เสนานาในพื้นที่ โดยเกษตรกรร่วมให้แลกเปลี่ยนข้อมูลการผลิตพืช นักวิชาการรวบรวมศึกษาและวิเคราะห์ ข้อมูล ตรวจพิสูจน์ปัจจัยพื้นฐานการผลิต เช่น คุณสมบัติดินและปัจจัยที่เป็นสาเหตุทำให้ ประสิทธิภาพการ ผลิตลดลง อาทิเช่น ความไม่อุดมสมบูรณ์ของดิน การระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืช เป็นต้น โดยนักวิชาการ ศึกษาร่วมเทคโนโลยีที่ในการปรับปรุงบำรุงดิน และการอารักขาพืช เพื่อแก้ปัญหาในประเด็นดังกล่าว ส่วนในด้านแหล่งน้ำเป็นปัญหานึงที่สำคัญ เนื่องจาก จังหวัดสุรินทร์ประสบปัญหาขาดแคลนแหล่งน้ำในการ ทำการเกษตรกรรม เพราะในจังหวัดมีแหล่งน้ำธรรมชาติประมาณร้อยละ ๘ ของพื้นที่ ทำการเกษตรเท่านั้น และยัง มีสภาพพื้นที่น้ำด้วย ดังนั้น การขยายระบบชลประทานให้ครอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตรให้มากขึ้น เร่งรัดการ ขุดลอกแหล่งน้ำที่ใช้ในการเกษตรให้ดีขึ้น เช่น โครงการแหล่งน้ำในไร่นา นอกเขตชลประทาน (ป่าจิว) ขนาด ๑,๒๐๐ ลูกบาศก์เมตร ของกรมพัฒนาที่ดิน การใช้ระบบพัฒนาแสงอาทิตย์ในการสูบน้ำได้ดีของ กรมทรัพยากรน้ำบาดาล เป็นต้น

๑.๒ นักวิชาการนำเทคโนโลยีการผลิตที่พัฒนาขึ้นโดยกรมวิชาการเกษตร (การปฏิบัติทางการเกษตร ที่ดีสำหรับพืช (Good Agricultural Practice : GAP) หรือหลักการผลิตพืชอินทรีย์ รวมทั้งวิธีการป้องกัน กำจัดศัตรูพืชโดยวิธีสมมพسان การปรับปรุงบำรุงดินและการใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน มาปรับใช้ในแปลง เกษตรกร เพื่อให้ได้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับพื้นที่ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่ปลดภัย มีคุณภาพเหมาะสมในการ บริโภค โดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม รวมถึงสุขภาพความปลอดภัย และสวัสดิภาพของผู้ปฏิบัติงาน

๑.๓ คัดเลือกเกษตรกรร่วมโครงการจากเวทีประชุมเสนาคัดเลือกและปรับใช้เทคโนโลยีร่วมกับ เกษตรกรทดสอบและพัฒนาเทคโนโลยีในพื้นที่เกษตรกรโดยเกษตรกรเป็นผู้ดำเนินการนักวิชาการเกษตร เป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำทางวิชาการเพื่อทำการทดสอบเทคโนโลยีให้ได้ระบบหรือเทคโนโลยีเหมาะสม กับสภาพพื้นที่และเป็นที่ยอมรับของเกษตรกรซึ่งเกษตรกรดังกล่าวจะเป็นเกษตรกรต้นแบบทางวิชาการในการ ขยายผลเทคโนโลยี เป็นแหล่งศึกษาดูงานเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีต่อไป

๑.๔ ดำเนินการผลิตตามระบบการจัดการคุณภาพ การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืชอาหาร (GAP) หรือ โดยการผลิตตามหลักการผลิตพืชอินทรีย์ ประเมินผลด้านเกษตรศาสตร์ ได้แก่ คุณสมบัติดินก่อนและ หลังการปลูกพืช การเจริญเติบโต การระบาดของโรคและศัตรูพืช ผลผลิต ด้านเศรษฐศาสตร์ ได้แก่ ต้นทุน ผลตอบแทน อัตราผลตอบแทนส่วนเพิ่ม (BCR) การตรวจวิเคราะห์สารพิษตกค้างในผลผลิต เปรียบเทียบกับ วิธีเกษตรกร ประเมินการยอมรับเทคโนโลยีของเกษตรกรในระหว่างดำเนินการ และเมื่อสิ้นสุดโครงการ

๒. การตรวจรับรองแหล่งผลิตพืชเขื่อมโยงเครือข่ายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการตรวจรับรองแหล่ง ผลิตพืช (GAP) หรือ การผลิตพืชอินทรีย์ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลรายชื่อผู้ได้รับการรับรองผ่านระบบ สารสนเทศ เพื่อเป็นฐานข้อมูลสำหรับประชาชนหรือผู้ประกอบการที่สนใจ

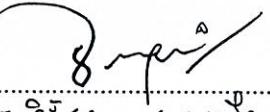
๓. เขื่อมโยงเครือข่ายผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าคุณภาพและเกษตรกร ให้มีโอกาสทำตลาดสินค้า คุณภาพ เป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ป้องกันการกีดกันทาง การค้าจากมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีจากประเทศคู่ค้า

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ได้เทคโนโลยีระบบการปลูกพืชหลังนาที่เหมาะสมในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์
๒. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นและเกิดการขยายผลนำไปใช้ประโยชน์สู่เกษตรกรรายอื่นและชุมชนต่อไป
๓. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับการรับรองแหล่งผลิตพืช (GAP)
๔. สามารถเขื่อมโยงเครือข่ายกลุ่มเกษตรกรและผู้ประกอบการเพื่อการตลาดสินค้าคุณภาพ

๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. เกษตรกรผู้ปลูกพืชหลังนามีรายได้เพิ่มขึ้นเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ร้อยละ ๑๕
๒. เกษตรกรได้รับการรับรองแหล่งผลิตพืช (GAP) ร้อยละ ๘๐ ของเกษตรกรร่วมโครงการ
๓. เชื่อมเครือข่ายกลุ่มเกษตรกรและผู้ประกอบการเพื่อการตลาดสินค้าคุณภาพอย่างน้อย ๑ กลุ่ม
๔. ได้เกษตรกรต้นแบบและแปลงต้นแบบการผลิตพืชหลังนาที่ถูกต้องเหมาะสมในพื้นที่เป้าหมายอย่างน้อย ๑ ราย ของเกษตรกรร่วมโครงการ

(ลงชื่อ)
 (นางสาวสิริสาภาณ ภานุเดชกุล)
 ผู้ขอประเมิน
 (วันที่) ๒๙ / ก.ย. / ๖๓

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ กลุ่มสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง โทร./โทรสาร ๐ ๒๕๗๙ ๔๕๑๓
ที่ กษ ๐๙๐๒/ว ๖๙ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก

เรียน ลนก./ผอ.กอง/สถาบัน/สำนัก/ศพส./สวพ.๑ - ๘/สชช./กตน./กพร./สนก./กปร./กกย./กม./ กศก.

ตามที่ กกจ. มีหนังสือ ที่ กษ ๐๙๐๒/ว ๔๗๓ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๗ ขอประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ชื่อผลงาน พร้อมเค้าโครงผลงาน และสัดส่วนของผลงานของนางสาวจิรัสชญาพร รณเรืองฤทธิ์สุข ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตล.๑๙๖๒) กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศวพ.สุรินทร์ สวพ.๔ นั้น

เนื่องจากมีความคลาดเคลื่อนในส่วนของผู้ร่วมการทดลอง ของผลงานลำดับที่ ๒ ของนางสาวจิรัสชญาพร รณเรืองฤทธิ์สุข ซึ่งเป็นผู้ได้รับการคัดเลือก จึงขอแก้ไขรายชื่อผู้ร่วมการทดลอง จาก “นางสาวสุชาดา ล้อเจริญ” เป็น “นางสาวสุดใจ ล้อเจริญ” และขอส่งฉบับที่ถูกต้องมาเพื่อแจ้งเวียนใหม่ และขอประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ชื่อผลงาน พร้อมเค้าโครงผลงาน และสัดส่วนของผลงาน โดยสามารถดูเค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ) และสัดส่วนของผลงานได้จาก Website ของ กกจ. และหากประสงค์จะทักท้วงโปรดแจ้งที่ กกจ. ภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

2

(นายปรีชญา วงศ์)
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

นิรชา ร่าง/พิมพ์
ตรวจสอบ
ที่ตรวจ
ที่รับ